

عنوان مقاله:

تهیه نقشه خطر بیابازایی در استان آذربایجان شرقی براساس شاخص UNEP

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی ژئومورفولوژی، کارکردها و ضرورتها (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

جمشید یاراحمدی - استادیار مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

محمد خسروشاهی - دانشیار موسسه تحقیقات جنگل ها و مراتع

خلاصه مقاله:

پدیده بیابان زایی یک تهدید جدی برای مناطق خشک و نیمه خشک بوده که در سال های اخیر همزمان با وقوع تغییر اقلیم و افزایش جمعیت کره زمین روند افزایشی آن تشدید شده است. از اینرو، تهیه نقشه پتانسیل شدت بیابان زایی همواره به عنوان یکی از ابزارهای برنامه ریزان در عرصه مدیریت مناطق بیابانی مطرح بوده است. باتوجه به اهمیت کاربردی این قبیل نقشه ها، همواره سعی می شود که ضمن استفاده از مجموع فاکتورهای تاثیرگذار در وقوع و تشدید پدیده بیابان زایی، ضمن تاکید بر سادگی بکارگیری مدل های موجود، از روش ها و تکنیک های بروز علمی جهت افزایش دقت مکانی-زمانی آنها استفاده گردد. تحقیق حاضر با هدف تهیه نقشه خطر بیابان زایی در گستره استان آذربایجان شرقی در بازه زمانی ۳۰ سال اخیر ۲۰۲۰-۱۹۹۰ انجام گرفته است. در اینجا، از شاخص خشکی AI یونیپ در محیط نرم افزاری جهت ارزیابی توزیع مکانی شدت بیابان زایی در سطح استان آذربایجان شرقی استفاده شده است. نتایج حاصله نشان داد که در ۳۰ سال اخیر، بیشترین سطح استان آذربایجان شرقی در وضعیت بیابان زایی شدید قرار داشته و مناطق غرب استان که منطبق با اراضی ساحلی دریاچه ارومیه بوده در کلاس بیابان زایی بسیار شدید قرار گرفته است و این وضعیت برای مناطق جنوب غربی استان و قسمت های از شهرستان جلفا در شمال غربی در حال گسترش است

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، شاخص خشکی، توزیع مکانی، آذربایجان شرقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1382360>

